

POSŁOWIE

Jako depozytariusze¹ i wyznaczeni przez Kościół stróże autentycznej interpretacji objawienia Matki Bożej z La Salette, prezentujemy tekst Orędzia Maryi² ogłoszonego przez Nią 19 września 1846 r.

ZARYS HISTORII OBJAWIENIA I TEKST ORĘDZIA MATKI BOŻEJ W LA SALETTE

Matka Boża ukazała się jeden jedyny raz, dnia 19 września 1846 roku dwojgu pastuszkom: prawie 15-letniej Melanii Calvat i 11-letniemu Maksyminowi Giraud na górze w La Salette, w Alpach Wysokich, we Francji.

Dzieci zobaczyły Ją siedzącą wewnątrz niezwykle jasnej kuli. Zakryła dłońmi twarz, łokcie oparła na kolanach i płakała. W pierwszej chwili dzieci przestraszyły się, widząc w świetlistej kuli postać niewiasty. Śmiałości nabrały dopiero wtedy, gdy Matka Boża podniosła się i przemówiła do nich głosem pełnym słodyczy:

Zbliżcie się moje dzieci, nie bójcie się, przyszedłam oznajmić wam wielką nowinę.

---

¹ Misjonarze Matki Bożej z La Salette, w Polsce: Księża Misjonarze Saletyni. Należy zauważyć, że w odniesieniu do kapłanów Saletynów używa się poza Polską wyrażenia 'ojciec'. Stało się tak, gdyż po II wojnie światowej Zgromadzenie Misjonarzy Matki Bożej z La Salette w Polsce zostało zarejestrowane jako Księża Misjonarze Saletyni, a nie Ojcowie Misjonarze Matki Bożej z La Salette, czy krócej Misjonarze z La Salette, czy Ojcowie z La Salette. Oficjalnym skrótem Zgromadzenia zarówno w językach obcych, jak i w j. polskim jest: MS, czasem pisane z małej litery (np. we Francji).

² Źródła: *Spotkanie z Maryją w La Salette, modlitewnik*, oprac. J. POCHWAT MS, Kraków 2010; Liturgia godzin: *Uroczystość Najświętszej Maryi Panny z La Salette Pojedynczyni grzeszników*, przeł. J. POCHWAT MS, Kraków 1991; *Teksty liturgiczne związane z objawieniem Najświętszej Maryi Panny w La Salette*, tłum. i oprac. J. POCHWAT MS, Kraków 1992; *Bądź pozdrowiona płacząca Matko*, śpiewnik, oprac. J. POCHWAT MS, Kraków 2010; *Teksty liturgiczne o Najświętszej Maryi Pannie z La Salette*, tłum. i oprac. J. POCHWAT MS, Poznań- Kraków 2012.

Następnie zaczęła mówić do pastuszków:

Jeżeli mój lud nie zechce się poddać, będę zmuszona puścić ramię Mojego Syna. Jest ono tak mocne i tak ciężkie, że nie zdołam go dłużej podtrzymywać. Od jak dawna już cierpię za was. Chcąc, by Mój Syn was nie opuścił, jestem zmuszona ustawicznie Go o to prosić, a wy sobie nic z tego nie robicie. Choćbyście nie wiem jak się modlili i nie wiem co czynili, nigdy nie zdołacie wynagrodzić trudu, którego się dla was podjęłam.

Dałam wam sześć dni do pracy, siódmy zastrzegłam sobie i nie chcą mi go przyznać. To właśnie czyni tak ciężkim ramię Mego Syna. Woźnice przeklinając wymawiają Imię Mego Syna. Te dwie rzeczy, tak bardzo obciążają ramię Mego Syna.

Jeżeli zbiory się psują, to tylko z waszej winy. Pokazałam wam to zeszłego roku na ziemniakach, ale nic sobie z tego nie robiliście. Przeciwnie, znajdując zepsute ziemniaki, przeklinaliście, wymawiając wśród przekleństw Imię Mojego Syna. Będą się one psuły nadal, a tego roku na Boże Narodzenie nie będzie ich wcale.

Aż do tej chwili Matka Boża mówiła po francusku. Dzieci zaś pochodziły z ludu, nie chodziły do szkoły i nie rozumiały języka francuskiego. Maksymin rozumiał tylko parę słów. Melania prawie nic. Gdy dziewczynka chciała zapytać chłopca, co to wszystko znaczy, Najświętsza Dziewica przerwała jej mówiąc:

Ach, moje dzieci, wy nie rozumiecie po francusku, zaraz wam to powiem inaczej.

Od tej chwili Piękna Pani, bo tak nazwały ją dzieci, mówi narzeczem z okolic Corps.

Jeżeli macie zboże, nie trzeba go zasiewać, bo wszystko, co posiejecie, zjedzą robaki. A jeżeli coś wyrośnie, obróci się w proch przy młóceniu. Nastanie wielki głód, lecz zanim to nastąpi, dzieci poniżej siedmiu lat, będą dostawały dreszczy i będą umierać na rękach trzymających je osób. Inni będą cierpieć z powodu głodu. Orzechy się zepsują, a winogrona zgniją.

Następnie Piękna Pani przerwała na chwilę wygłaszanie Orędzia i w tym czasie podała każdemu z dzieci tajemnicę w języku francuskim, a potem mówiła dalej w narzeczcu:

Jeżeli się nawrócą, kamienie i skały zamienią się w sterty zboża, a ziemniaki same się zasadzą.

Czy dobrze się modlicie, moje dzieci? – zapytała.

„Nie, proszę Pani, nie bardzo” – dzieci odpowiedziały szczerze.

Ach, moje dzieci, trzeba się dobrze modlić, rano i wieczorem. Jeżeli nie macie czasu, odmawiajcie przynajmniej *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Maryjo*, a jeżeli będziecie mogły, módlcie się więcej.

Na Mszę świętą chodzi zaledwie kilka starszych niewiast. Inni pracują w niedziele przez całe lato, a w zimie, gdy nie wiedzą, czym się zająć, idą na Mszę świętą jedynie po to, by sobie drwić z religii. W czasie Wielkiego Postu jedzą mięso jak psy.

Przed zakończeniem swego Orędzia Piękna Pani przypomniała jeszcze Maksyminowi pewien drobny szczegół z jego życia, o którym nikt nie mógł wiedzieć.

Moje dzieci, czy widziałyście kiedyś zepsute zboże?

„O nie, proszę Pani” – dzieci odpowiedziały bez zastanowienia.

Lecz ty, moje dziecko – powiedziała do Maksymina – **musiałeś je widzieć ze swoim ojcem, pewnego razu w okolicy Coin. Właściciel pola powiedział wówczas do twego ojca: «Chodźcie zobaczyć, jak moje zboże się psuje». Poszliście razem. Twój ojciec wziął dwa lub trzy kłosa w dłonie, pokruszył je i wszystko obróciło się w proch. Wracaliście później do domu. Kiedy byliście około pół godziny drogi od Corps, ojciec dał ci kawałek chleba mówiąc: «Masz dziecko, jedz jeszcze chleb w tym roku, bo nie wiem, czy kto będzie go jadł w roku przyszłym, jeżeli zboże będzie się dalej tak psuło».**

Maksymin odpowiedział: „Rzeczywiście tak było, proszę Pani, przed chwilą o tym nie pamiętałem”. Piękna Pani kończąc swoje Orędzie, dwukrotnie powtórzyła dzieciom polecenie:

A więc, moje dzieci, ogłoscie to całemu mojemu ludowi.

Postępuje kilka kroków, przekracza potok i nie odwracając się, powtarza z naciskiem:

Idźmy moje dzieci. Ogłoscie to wiernie całemu mojemu ludowi.

Na miejscu Objawienia, tam gdzie Maryja siedziała, wytrysnęło cudowne źródło. Płyne ono od dnia Objawienia bez przerwy, aż do naszych czasów. Woda ta użyta z wiarą, dokonała wielu uzdrowień i nawróceń.

Po przeprowadzeniu badań i po otrzymaniu zgody Stolicy św., biskup Philibert de Bruillard, ordynariusz diecezji Grenoble ogłosił uroczyscie dnia 19 września 1851 r., że: „Objawienie się Najświętszej Maryi Panny dwojgu pastuszkom dnia 19 września 1846 r., na jednej z gór, należących do łańcucha Alp, położonej w parafii La Salette, w dekanacie Corps, posiada w sobie wszystkie cechy prawdziwości i wierni mają uzasadnione podstawy uznać je za niewątpliwe i pewne”. Różni papieże w ciągu następnych lat obdarowywali przywilejami tak nabożeństwo do Matki Bożej Saletyńskiej, jak i sanktuarium w La Salette. Biskup Philibert de Bruillard powołał do istnienia w dniu 1 maja 1852 r. wspólnotę diecezjalną złożoną z pięciu kapłanów swojej diecezji, aby sprawowali duchową posługę wśród pielgrzymów przybywających do La Salette. W 1858 r. sześciu kapłanów złożyło trzy śluby zgodnie z tymczasową regułą zakonną. Dekret „pochwalny” z 1879 r. i dekret „zatwierdzający” z 1890 r. umieścił instytut wśród zgromadzeń zakonnych na prawie papieskim. W roku 1926 Stolica Święta dokonała ostatecznego zatwierdzenia Konstytucji.

W Polsce sanktuarium Matki Bożej z La Salette znajduje się w Dębowcu koło Jasła (diecezja rzeszowska), gdzie od 1902 r. Maryja odbiera cześć i chwałę, i gdzie Jej figura została uroczyscie uhonorowana koronami papieskimi 15 września 1996 r. przez nuncjusza apostolskiego w Polsce, abpa Józefa Kowalczyka, w asyście Prymasa Polski, kard. Józefa Glempa, który wygłosił słowo Boże, kard. Franciszka Macharskiego, metropolity krakowskiego, abpa Józefa Michalika, metropolity przemyskiego, i bpa Kazimierza Górnego, ordynariusza diecezji rzeszowskiej. Natomiast kościół sanktuaryjny w dniu 20 maja 2012 r. został podniesiony do rangi bazyliki mniejszej przez kard. Stanisława Dziwisza, metropolitę krakowskiego.